

[Gammelgaard]

ne, som indenrigsministeren er kommet med igennem de seneste par år og også for ganske nylig, om at holde sig inden for særdeles snævre udgiftsudviklingsrammer? Der er altså tale om, at ministeren hidtil har været af den opfattelse, at man burde rette ret kraftige henstillinger til kommunalbestyrelserne om, hvilke administrative udgifter de skulle kunne afholde.

Derefter vil jeg spørge ministeren om hans holdning til det principielle, som indenrigsministeren udtrykte ved sin skrivelse i 1975, for da var indenrigsministeren i stand til at besvare det principielt, da han skrev til borgmesteren i Århus:

»... for tiden, hvor vi alle er enige om at tilstræbe betydelige besparelser på både det statslige og det kommunale område, og hvor derfor en udbygning af det administrative system – selv om den isoleret set kan være velbegrundet – politisk vil kunne virke lidt udfordrende.«

Hvorledes stiller ministeren sig til den holdning, som kommer frem i denne skrivelse af 27. oktober 1975 til borgmesteren i Århus? Det tør jo svagt antydes, at den økonomiske situation såvel for kommunerne som for staten ikke er blevet bedre siden 1975.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at jeg ikke rigtig forstår, hvorfor jeg skulle bebrejdes, at jeg nævner Århus i besvarelsen af det første spørgsmål. Det gør hr. Ole Bernt Henriksen jo selv i sin skriftlige begrundelse for spørgsmålet; så må det vel være rimeligt, at jeg også kommer ind på det.

På samme måde som jeg ikke drømmer om at ville tage stilling til, hvordan en kommune eller en amtskommune i øvrigt fordeler anvendelsen af den ramme, den pågældende kommune efter henstillingerne fra indenrigsministeriet har til rådighed til anvendelse i kommende år, på samme måde tager jeg ikke stilling til anvendelsen af rammen i en sag af denne art.

Det, indenrigsministeren tager stilling til i en sag af denne art, er, om han mener det forsvarligt at tillade et konkret forslag om en eventuel udvidelse af magistraten eller en omfordeling af betydelig størrelsesorden af opgaverne imellem magistratsafdelingerne, og det er indenrigsministerens sag i kraft af

særlige beføjelser. Men da jeg ikke har fået et sådant forslag og derfor ikke har set hverken den ene eller den anden sides begrundelser i byrådet for eventuelt at ville foreslå en sådan ændring, har jeg rent faktisk ikke mulighed for at udtale mig om den, og jeg synes ikke, at spilfægteriet om modsætningen imellem tilbageholdenhed og de andre ting tjener noget særligt formål i en sag af denne art.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg synes stadig væk, jeg ikke har fået noget svar på mit spørgsmål. Jeg finder egentlig, at svaret her i anden omgang er forunderligt, for jeg står her med et citat fra en skrivelse fra indenrigsministeren af 27. oktober 1975, hvor indenrigsministeren skriver:

»... og jeg vil derfor nære betænkelighed ved at godkende en udvidelse, ikke mindst for tiden, hvor vi alle er enige om at tilstræbe betydelige besparelser på både det statslige og det kommunale område, og hvor derfor en udbygning af det administrative system – selv om den isoleret set kan være velbegrundet – politisk set vil kunne virke lidt udfordrende.«

Det var altså ministerens opfattelse af sine påvirkningsmuligheder i 1975, for 6 år siden, og nu står hans efterfølger og siger, at han slet ikke kan udtale sig om noget, der materielt ligner denne skrivelse.

Hvad skal vi andre tro og mene, når vi bliver behandlet så forskelligt ved forskellige lejligheder? Kunne vi da nu ikke endelig få ordentlig besked på, hvad ministeren må, og hvad ministeren ikke må. Er skrivelsen af 27. oktober 1975 så ulovlig?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det var dog et stærkt udtryk, at en skrivelse fra ministeren til borgmesteren i Århus af 1975 skulle være ulovlig. Hvis borgmesteren i Århus har orienteret den daværende indenrigsminister om nogle tanker, som Århus kommune havde, og har givet ham et vist rimeligt grundlag for at vurdere, om det var hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt – det går jeg ud fra; jeg kender ikke skrivelsen den modsatte vej – så er det klart, at ministeren har lov til at give udtryk for sin foreløbige opfattelse af tingene.

Jeg vil også erindre om, hvad jeg har sagt før, at den samme minister i 1978 sagde, at